

A vibrant rainbow arches across a cloudy sky, framing the central text. Below the sky, a lush green garden is visible, featuring a green tractor, a blue-covered greenhouse, and various trees and shrubs. A wooden fence runs along the right side of the garden. The overall scene is peaceful and natural.

**Faderen,
Sønnen
og
den Hellige Ånd**

Faderen, Sønnen og den Hellige Ånd

Det finnes mange ulike teorier angående emnet GUDDOMMEN. Noen mener at den består av én person som har tre forskjellige titler. Andre hevder at det er tre adskilte personer som på en mystisk måte smelter sammen til én vesen. Andre igjen påstår at Jesus ikke var annet enn en god mann, skapt til det formålet å frelse oss. Noen vil ha det til at bare Faderen er Gud. Eller så er det Faderen og Sønnen som er Gud, mens Den Hellig Ånd er en kraft som utfører Deres befalinger. Det er også de som er av den oppfatning at Guddommen består av tre levende personer - Faderen, Sønnen og Den hellige Ånd. Det er ivrige talsmenn i hver leir, og hver enkelt holder på at de har rett, og at de andre tar feil.

Mange av vennene våre har blitt påvirket av ulike predikanter angående dette emnet. De har akseptert et syn på saken som vi ikke mener finner støtte i Bibelen. Vi håper at dette studiet vil åpne øynene deres så de kan frigjøre seg fra det bedraget de er blitt lurt inn i.

Selv om dette er et vanskelig emne, så finnes det bare én sannhet. Vi har opplevd hvordan noen fordreier bibeltekster slik at de stemmer overens med deres egen mening. Må Den

Hellige Ånd hjelpe oss til å finne hele sannheten gjennom dette studiet!

JESUS KRISTUS KOM SOM ET MENNESKE OG BLE FRISTET I ALLE TING SOM OSS

La oss begynne med å se på noen bibeltekster.

Jesus sa: «Den som har sett Meg, har sett Min Far.» (Joh 14,9). Jesu karakter var så lik Faderens karakter at Han var en perfekt gjenspeiling av Ham.

«For et Barn er oss født, en Sønn er oss gitt. Herredømmet er på Hans skulder. Hans navn skal kalles *Under, Rådgiver, Mektig Gud, Evig Far og Fredsyrste.*» (Jes 9,6). Her blir Jesus kalt Sønn i forbindelse med Sin fødsel, men Han kalles også Veldig Gud og Evig Far.

Jesus kom til denne verden som et menneske lik oss. **«Siden barna har del i kjøtt og blod, fikk Han selv del i det på samme måten, for at Han ved døden skulle ta makten fra ham som hadde dødens makt – det er djevelen -.»** (Heb 2,14).

«Derfor måtte Han bli gjort lik sine brødre i alle ting, for at Han kunne

være en barmhjertig og trofast Yppersteprest i alt som angår forholdet til Gud, slik at Han kunne gjøre soning for folkets synder. For ved det at Han Selv har lidd og blitt fristet, kan Han hjelpe dem som blir fristet.» (Heb 2,17-18).

«For vi har ikke en Yppersteprest som ikke kan ha medlidenhet med våre skrøpeligheter, men en som i alle ting er blitt prøvd slik som vi, men uten synd. La oss derfor komme fram til nådens trone med frimodighet for at vi kan få miskunn og finne nåde til hjelp i den tid vi trenger det.» (Heb 4,15-16).

Kristus var Gud og ble fristet som et menneske i alle ting som oss, men uten å falle, og derfor er Han den eneste som kan tilgi synd. (Luk 5,20-21).

JESUS KRISTUS KOM I SYNDIG MENNESKESKIKKELSE

«For det som var umulig for loven, fordi den var maktesløs på grunn av kjødet, det gjorde Gud ved å sende Sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse og for syndens skyld: Han fordømte synden i kjødet.» (Rom 8,3).

«La dette sinn være i dere, som også var i Kristus Jesus. Han som var i Guds skikkelse, holdt det ikke for et tilranet

gode å være lik Gud, men Han uttømte Seg Selv, tok på Seg en tjeners skikkelse og kom i menneskers likhet. Og da Han i sin framtrede var funnet som et menneske, fornedret Han Seg Selv og ble lydig til døden, ja, til døden på korset. Derfor har også Gud høyt opphøyet Ham og gitt Ham Navnet som er over ethvert navn, for at i Jesu Navn skal hvert kne bøye seg, deres som er i den himmelske verden, og deres som er på jorden, og deres som er under jorden, og for at hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære.» (Fil 2,5-11).

Her ser vi at Jesus var lik Gud Fader, men at Han ydmyket seg og kom til denne jorden som et menneske for å frelse oss. Han dekket sin Guddommelighet med menneskelighet og ble født inn i denne verden som et menneske. Vi leste i Romerne 8,3 at Han kom i syndig kjøds lignelse. I løpet at livet ble Han fristet slik som vi blir, ikke som en Gud, men som et menneske. Men Jesus var nødt til å vinne seier over enhver fristelse for å rette opp på Adams feilgrep – og det gjorde Han. Han ble fristet slik vi blir det, men Han falt ikke for fristelsen én eneste gang, og derfor kan Han være vår Frelser.

Jesus kom til jorden med en syndige natur, degenerert etter alle de årene som var gått siden Adams syndefall. Og

akkurat som vi har bruk for å be til Gud om hjelp, slik ba Jesus til sin Far i himmelen om hjelp – som et menneske. Han sa: **«Jeg kan ikke gjøre noe ut fra Meg selv. Etter det Jeg hører, dømmer Jeg. Og Min dom er rettferdig, for Jeg søker ikke Min egen vilje, men Faderens vilje, Han som har sendt Meg.»** (Joh 5,30).

Mange ganger i Det nye testamente ser vi at Jesus kaller Gud Far - Sin Far. Vi har også sett at Jesus sier at **«Jeg kan ikke gjøre noe ut fra Meg selv.»** Som et menneske var Han avhengig av Sin Fars hjelp. Jesus var Gud, men Han brukte ikke sin Guddommelighet når Han ble fristet av Djevelen. Han gjemte Sin Guddommelighet under Sin menneskelighet.

«I Kristus bodde hele Guddommens fylde. Men for å kunne rekke ut til menneskene, måtte Han dekke sin herlighet med menneskehetens kledning.» (Signs of the Times, 20. januar 1898).

«Hvis vi ønsker å sette oss inn i et dypt emne, kan vi tenke på den mest fantastiske begivenheten som noensinne har funnet sted på jorden så vel som i himmelen - Guds Sønn inkarnasjon. Gud ga sin Sønn for at Han skulle dø en vanærende og skamfull død for syndige menneskers

skyld. Han som var øverste leder i himmelens saler, la til side sin kongelige drakt og krone og ikledde Sin Guddommelighet med menneskelighet. Han kom til denne verden for å stå som et eksempel for den menneskelige rasen. Han ydmyket seg for å lide med dem, for å bli plaget sammen med dem i deres plager.

Han eide hele verden, men Han ga så totalt avkall på Sitt eget i Sin tjeneste for oss at Han sa: «Revene har hi, og himmelens fugler har reder, men Menneskesønnen har ikke noe Han kan hvile sitt hode på.» (Sitat fra Heb 2,14-18. Manuscript 76, 1903).

«For å frelse menneskene ble Jesus lydig inntil døden, ja, døden på et kors. Guds Sønnns menneskelighet er det viktigste for oss. Den er den gyldne lenken som binder vårt hjerte til Jesus og gjennom Jesus til Gud. Vi må studere dette. Jesus var et virkelig menneske som beviste sin ydmykhet ved å bli et menneske. Han var Gud i menneskeskikkelse.

Når vi ønsker å studere emnet om Jesu Guddommelighet som ble kledd i menneskelighet, bør vi meget passende være oppmerksom på det Jesus sa til Moses ved den brennende tornebusken: «Ta dine sko av deg! For det stedet du står på, er hellig jord.» Vi må studere dette emnet med ydmykhet

og et lærevillig, angrende hjerte. Studiet av Jesu inkarnasjon vil bære frukt og belønne den som graver dypt etter skjulte sannheter.» (Manuscript 67, 1898).

I Jesaja 9,6 kalles Jesus for Guds Sønn i forbindelse med Sin fødsel. I Lukas 1,35 leser vi: «*Engelen svarte og sa til henne: 'Den Hellige Ånd skal komme over deg, og kraften fra Den Høyeste skal overskygge deg. Derfor skal også Det Hellige som blir født av deg, kalles Guds Sønn.'*»

Da Jesus ble døpt, kom en stemme fra himmelen: «Dette er Min Sønn, den elskede, som Jeg har behag i.»

Idisse to eksemplene ser vi at som et menneske ble Jesus kalt Guds Sønn.

ER JESUS FULLT UT GUD?

Vi har allerede lest i Jesaja 9,6 at Jesus var lik med Gud i og med at Han blir kalt Veldig Gud og Evig Far.

«For Jeg er Herren din Gud (Jah-ve), Israels Hellige, din Frelser.» (Jes 43,3).

Vers 10 i samme kapittel: «*'Dere er Mine vitner', sier Herren (Jah-ve), Min tjener som Jeg har utvalgt, for at dere skal kjenne og tro Meg, og*

forstå at Jeg er Han. Før Meg er det ikke formet noen gud, og etter Meg er det ingen. Jeg, ja Jeg er Herren, foruten Meg er det ingen Frelser. Det er Jeg som har forutsagt og Jeg som har frelst. Jeg har forkynt, og det er ingen fremmed som har vært iblant dere. Dere er mine vitner, sier Herren, 'det er Jeg som er Gud!'» (Jes 43, 10-12).

Her er Jesus, «Jeg Er», omtalt som Gud – Jah-ve. Han er Frelseren.

I det neste kapitlet leser vi: «*Så sier Herren (Jah-ve), Israels konge, hans Forløser, Herren (Jah-ve), hærskares Herre: Jeg er Den Første, og Jeg er Den Siste. Foruten Meg er det ingen Gud.» (Jes 44,6).*

Her kalles Jesus Den Første og Den Siste.

Kapittel 45 forteller oss mer om Jesus: «Jeg er Herren, det er ingen annen. Foruten Meg er det ingen Gud. Jeg spenner beltet om livet på deg, enda du ikke har kjent Meg... *For så sier Herren (Jah-ve), som skapte himmelen, Han er Gud, Han som formet jorden og dannet den, Han som har grunnfestet den, Han som ikke skapte den til å være uformet, Han som formet den til å være bebodd: Jeg er Herren, og det er ingen annen.*» (Jes 45,5+18).

Så Jesus er Gud, Jah-ve. Alt ble skapt ved Ham. (Joh 1,3).

I begynnelsen leser vi om skapelsen: «Så sa Gud (Elohim): 'La Oss gjøre mennesker i Vårt bilde, etter Vår lignelse....' Så skapte Gud mennesket i Sitt bilde. I Guds bilde skapte Han ham. Til mann og kvinne skapte Han dem.» (1 Mos 1,26-27).

Her leste vi: La Oss skape mennesker i Vårt bilde. Ordet Oss viser at det var flere enn én i Guddommen som skapte mennesket. Dette understøttes av det faktum at det hebraiske ordet for Gud som er brukt her, er Elohim som er et flertallsord.

Evangelisten Johannes forklarer dette nærmere: «I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved Ham; uten Ham ble ingenting til av det som ble til.... Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss....» (Joh 1,1-3+14).

«Ordet» er et uttrykk som blir brukt om Jesus Kristus. Han var i begynnelsen hos Gud, og Han var Gud. Hans eksistens begynte ikke på et eller annet tidspunkt etter Faderens, men Han var der i begynnelsen, sammen med Faderen. Noen påstår at Jesus ble født i himmelen, men denne teksten sier klart og tydelig at Jesus eksisterte i begynnelsen sammen med Gud. Den sier ikke at Ordet (Jesus Kristus) påbegynte en eksistens etter Faderen. I så fall ville

Faderen være nummer én og Jesus nummer to. Men slik var det ikke. Ordet var sammen med Faderen helt fra begynnelsen. I Jesaja 44,6 leste vi at Jesus sier om seg selv at Han er den første - ikke nummer to.

I Bibelens siste bok, Johannes Åpenbaring, beskriver Johannes Jesus på denne måten: «Se, Han kommer i skyene og hvert øye skal se Ham, også de som gjennoboret Ham. Og alle jordens folkestammer skal jamre seg over Ham. Ja, Amen. 'Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden', sier Gud Herren, Han som er og som var og som kommer, Den Allmechtige.... Da jeg så Ham, falt jeg som død ned ved føttene Hans. Men Han la Sin høyre hånd på meg og sa til meg: 'Frykt ikke! Jeg er Den Første og Den Siste. Jeg er Han som lever og var død, og se, Jeg er levende i all evighet. Amen. Og Jeg har nøklene til dødsriket og til døden.'» (Åp 1,7-8+17-18).

Denne teksten sier tydelig at Jesus er den Første og den Siste, begynnelsen og enden. Han er Alfa og Omega. Derfor er Han ikke født av Faderen i himmelen og dermed nummer to i Guddommen, men Han er Den Første. Vi har jo nettopp lest at Ordet (Jesus) var i begynnelsen hos Gud. Når vi taler om eksistens, er det ingen tidsforskyvning imellom dem. Når Jesus kalles Sønn, er

det alltid i forbindelse med frelsesplanen og Hans tilværelse som menneske. Gud la denne planen før jorden ble skapt. Peter sier det på denne måten: *«For dere vet at det ikke var med forgjengelige ting som sølv eller gull dere ble frikjøpt fra det tomme livet dere arvet fra fedrene, men med det dyrebare Kristi blod, som av et lam uten lyte og uten flekk. Dette ble Han utsett til på forhånd, før verdens grunnleggelse, men Han ble først åpenbart i disse siste tider for deres skyld, dere som ved Ham tror på Gud, som oppreiste Ham fra de døde og gav Ham herlighet, slik at deres tro og deres håp er rettet mot Gud.»* (1 Pet 1,18-21).

Johannes omtaler også Jesus som Lammet som ble slaktet. Dette kan vi lese i Åpenbaringen 13, vers 8: *»Alle som bor på jorden, skal tilbe ham (dyret), de som ikke har navnene sine skrevet i Livets bok hos Lammet som ble slaktet fra verdens grunnleggelse.»*

Videre leser vi: *«Dyret du så, var og er ikke, og det skal stige opp fra avgrunnen og gå bort til fortapelse. Og de som bor på jorden, skal undre seg, de som ikke har sine navn skrevet i Livets bok fra verdens grunnleggelse av, når de ser dyret som var, og ikke er, og likevel er.»* (Åp 17,8).

«For den som er kommet til tro, går inn til denne hvilen, som Han har sagt: 'Så sverget Jeg i Min vrede: De skal ikke komme inn til Min hvile,' selv om gjerningene var fullført fra verdens grunnleggelse av.» (Heb 4,3).

Så før verden ble skapt – før dens grunnvoll ble lagt – var frelsesplanen klar. Jesus skulle komme ned til menneskene som Guds Sønn. Det er i forbindelsen med frelsesplanen og Hans inkarnasjon som menneske at Jesus blir kalt Sønn.

Vi leste i Johannes 1,1-3 at Ordet – Jesus – er Selv-eksisterende. Han var hos Faderen i begynnelsen. Han er Gud, for bare Gud er Selv-eksisterende. Jesus er Livet.

«Jesus sier...: 'Jeg er Veien, Sannheten og Livet. Ingen kommer til Faderen uten ved Meg.» (Joh 14,6).

«Og dette er vitnesbyrdet: At Gud har gitt oss evig liv, og dette livet er i Hans Sønn.» (1 Joh 5,11).

«Herre, du har vært vår bolig fra slekt til slekt. Før fjellene ble til, ja, før Du hadde dannet jorden og verden, fra evighet til evighet, er Du Gud.» (Sal 90,1-2).

Jesus er Livet. Han har ikke mottatt det fra Faderen som noen ønsker å utlegge

det, men Han ER livet. Dette sier Guds Ord. Vi kan tvile på om dette er riktig, vi kan utvikle forskjellige teorier for å forsvare andre syn på dette emnet, men så fjerner vi oss fra Guds Ord. Det beste vi kan gjøre er å akseptere at Jesus er **Livet**. Han har liv i seg selv. Han er Selv-eksisterende.

Vi har også sett at Jesus omtaler Seg Selv som **evig**. «Jeg er Alfa og Omega, sier Gud Herren, Han som er og som var og som kommer, **Den Allmektige**.» (Åp 1,8).

Uttrykket JEG ER kommer fra det greske EGO EIMI, det samme som Jahve på hebraisk. Det var Jesus som møtte Moses i den brennende busken og sa **JEG ER - Jeg er Gud = Jehova**. Jesus brukte ofte dette uttrykket om Seg Selv, særlig i kapittel 8 i Johannes evangelium. Det samme skjedde ved tilfangetagelsen i Getsemane: «*Jesus, som visste om alt dette som skulle komme over Ham, gikk da fram og sa til dem: 'Hvem leter dere etter?' De svarte Ham: 'Jesus fra Nasaret.' Jesus sa til dem: 'JEG ER,' Judas, som forrødte Ham, stod også sammen med dem. Idet Han sa til dem: 'JEG ER', trakk de seg tilbake og falt til jorden. Da spurte Han dem igjen: 'Hvem er det dere leter etter?' Og de sa: 'Jesus fra Nasaret.' Jesus svarte: 'Jeg har sagt dere at **JEG ER**. Hvis dere leter*

etter Meg, så la disse gå sin vei.' « (Joh 18,4-8). Her framstiller Jesus Seg Selv som Gud, Jehova, den Allmektige.

Som Gud tillot Jesus også andre å tilbe Ham.

«Jesus sa til ham. 'Du har allerede sett Ham. Han som snakker med deg, Han er det.' Da sa han: 'Herre, jeg tror!' Og han tilbad Ham.» Joh 9,37-38).

«Og da de gikk for å forkynne det til disiplene Hans, se, da møtte Jesus dem og sa: 'Fryd dere!' Så kom de fram og grep om føttene Hans og tilbad Ham.» (Matt 28,9).

«Da de så Ham, tilbad de Ham, men noen tvilte.» (Matt 28,17).

I Kolosserne 2,9 kommer Paulus med en interessant beskrivelse av Jesus: «**For i Ham (Kristus) bor hele Guddommens fylde legemlig.**» Dette er en meget sterk tekst. **Hele Guddommens fylde** var til stede i Jesus, det vil si at all den makten som hele Guddommen råder over, var samlet i Ham. Allikevel brukte Han ikke sin Guddommelige kraft da Han ble mål for Djevelens angrep. Han ba til Gud om hjelp ved Den Hellige Ånd, akkurat som vi ber til Gud om hjelp. (Joh 5,30).

«Gud har alltid eksistert. Han er den store JEG ER. Salmisten utbryter:

«Før fjellene ble til, ja, før Du hadde dannet jorden og verden, fra evighet til evighet, er Du Gud.» Sal 90, 2. Han er den mektige og opphøyede Gud som bor i evigheten. «Jeg er Herren, Jeg er alltid den samme,» sier Han. Hos Ham er det ingen forandring eller skiftende skygge. «Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid.» (Hebr 13,8). Han er den evige og allestedsnærværende. Menneskelige ord kan ikke beskrive Hans store majestet.» (Manuscript 132, 1902; Medical Ministry s. 92; The Faith I Live By, s. 42).

«Derfor elsker Min Far Meg, fordi Jeg gir Min sjel, for at Jeg skal ta det igjen.» (Joh 10,17). Da Jesus døde, var det ikke det Guddommelige i Ham som døde, men mennesket Jesus. Han la ned livet Sitt da Han døde på korset, men Han tok det tilbake da Han sto opp av graven. Han hadde makt til å legge det ned, og Han hadde makt til å ta det tilbake igjen.

Da Lasarus var blitt reist opp fra de døde, sa Jesus: *«Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på Meg, skal leve, selv om han dør.» (Joh 11,25).*

«Og Han er før alle ting, og i Ham består alle ting.» (Kol 1,17).

Bibelen slår fast at Jesus er Gud. Han er den evige Gud, ikke skapt på et eller

annet tidspunkt før jorden ble skapt, men Livgiveren Selv.

«Selv om Guds ord taler om Jesus Kristus som menneske da Han var her på jorden, taler det også tydelig om Hans foruttilværrelse. Ordet eksisterte som et Guddommelig vesen, Han var Guds evige Sønn og ett med Sin Far. Fra evighet var Han Mellommannen for pakten som alle jordens folk, både jøder og hedninger, ville bli velsignet ved hvis de tok imot Ham. «Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.» (Joh 1,1). Før mennesker og engler ble skapt, var Ordet hos Gud og var Gud.

Alt ble til ved Ham, og «uten Ham ble ingenting til av det som ble til.» (Joh 1,3).

Hvis Kristus skapte alt, må Han ha eksistert før alt. Det som er sagt om dette, er så tydelig at ingen behøver å være i tvil. Kristus var Gud fullt ut og i høyeste forstand. Han var hos Gud fra evighet av, Gud over alt, velsignet i all evighet.

Den Herre Jesus Kristus, Guds Sønn, eksisterte fra evighet av, en Selvstendig Person, men likevel ett med Faderen. Han var den herligste i himmelen, og Han var englenes leder. Han mottok englenes tilbedelse som med rette tilkom Ham. Det var ikke et gode Han røvet fra Gud.

Det er lys og herlighet i den sannheten at Kristus var ett med Faderen før verdens grunnvoll ble lagt. Dette er lyset som skinner i mørket og fyller det med Guds egen herlighet. Denne sannheten, som i seg selv er et mysterium, kaster lys over andre hemmelighetsfulle og ellers uforklarlige sannheter, mens den selv er innhyllet i et lys ingen kan nærme seg eller forstå.

«Før fjellene ble til, før Du hadde dannet jorden og verden, fra evighet til evighet er Du, Gud.» (Sal 90,2).

«Det folk som satt i mørke, har sett et stort lys, og over dem som satt i dødens land og skygge, har lyset gått opp.» (Matt 4,16).

Her blir Kristi foruttilværelse og hensikten med Hans komme til verden framstilt som klare lysstråler fra den evige trone. «Men du, Betlehem, Efrata - selv om du er liten til å være blant Judas tusener -, fra deg skal Han utgå for Meg, Han som skal være Hersker over Israel. Hans utgang er fra fordums tid, fra evighets dager» (Mika 5,1). (The Review and Herald, 5. april 1906. På Fast Grunn, s. 243).

«Denne rabbi (Jesus) fra Galilea hadde gjort krav på eierrett til det navnet på Gud som var meddelt Moses som uttrykk for Guds evige nærvær. Han hadde sagt om Seg Selv at Han var Den

Selveksisterende, Han som Israel hadde fått løfte om. «Han har sitt opphav i gammel tid, Han er fra eldgamle dager.» (Alfa og Omega 5, s. 33).

Da Gud (Elohim) møtte Moses ved den brennende tornebusken, sa Han: «JEG ER (Jah-ve) DEN JEG ER (Jah-ve). Og Han sa: 'Dette skal du si til Israels barn: JEG ER (Jah-ve) har sendt Meg til dere'.» (2 Mos 3,14). Her ser vi igjen at Kristus er Gud, Han er JEG ER = Jah-ve.

«Da sa Herren (Jah-ve) til Moses: 'Nå skal du få se hva Jeg skal gjøre med Farao. For ved en mektig hånd skal han la dem fare, og ved en mektig hånd skal han drive dem ut av landet.' Gud (Elohim) talte til Moses og sa til ham: 'Jeg er Herren (Jah-ve). Jeg viste Meg for Abraham, for Isak og for Jakob som Gud Den Allmektige, men ved Mitt Navn Herren (Jah-ve) gjorde Jeg Meg ikke kjent for dem.' » (2 Mos 6,1-3).

«Himmelens porter skal åpne seg igjen, og sammen med ti tusen ganger ti tusen og tusen ganger tusen engler skal vår Frelser stå fram som Kongenes Konge og Herrenes Herre. Jehova Immanuel

skal være konge over hele jorden; på den dagen skal det være én Konge, og Hans navn skal være ét.» (Thoughts From the Mount of Blessing, s. 160)

«Gud (Jehova) åpenbarte seg ikke bare i ærefryktinngytende majestet som dommer og lovgiver, men også som den medlidende vokter over sitt folk. «Jeg er Herren din Gud som førte deg ut av Egypt, ut av slaveriet.» Han som de allerede kjente som sin leder og befrier, som hadde ført dem ut av Egypt, som hadde åpnet veien for dem gjennom havet, utslettet Farao og hans hær og dermed vist at Han sto over alle Egypts guder - det var Han som nå gjorde sin lov kjent for dem.

Gud ga ikke loven til hebreerne for at de skulle være de eneste som skulle få gagn av den. Gud æret dem ved å sette dem som voktere over Hans lov, men loven skulle være en hellig gave til hele verden. De ti bud passer til alle mennesker, og de ble gitt som undervisning og veiledning for alle. Ti korte, omfattende og myndige bud innbefatter menneskenes plikt overfor Gud og deres medmennesker. De er bygget på det store, grunnleggende kjærlighetsprinsippet: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og din neste som

deg selv.» (Luk 10,27. Se også 5 Mos 6,5 og 3 Mos 19,18).

Tibudsloven framstiller kjærlighetsprinsippet i ti praktiske levereregler som passer til ethvert menneskes livssituasjon.

«Du skal ikke ha andre guder enn Meg.» Jehova, Den Evige og Selveksisterende Gud, som ikke er skapt, men er alle tings opphav og opprettholder, Han alene har krav på vår dypeste ærbødighet og tilbedelse. Vi har ikke lov til å gi vår hengivenhet og vår tjeneste til noen annen eller noe annet enn Ham. Hvis vi setter noe foran Gud som gjør at vi mister kjærligheten til Ham eller mister lysten til å tjene Ham, blir det en gud for oss. «Du skal ikke lage deg noe gudebilde, eller noe slags bilde av det som er oppe i himmelen eller nede på jorden eller i vannet under jorden. Du skal ikke tilbe dem og ikke dyrke dem!»

(Alfa og Omega 1, s. 283-284).

Det var Kristus som ga Moses loven: «Det er bare én Lovgiver, det er Han som har kraft til å frelse og til å føre i fortapelse. Hvem er da du som dømmer en annen?» (Jak 4,12).

«Derfor forsøkte jødene enda mer å få Ham drept, fordi Han ikke bare brøt sabbaten, men også sa at Gud var Hans

Far, og gjorde Seg Selv lik Gud.» (Joh 5,18).

« Da sa jødene til Ham: ‘Du er ennå ikke femti år gammel, og Du har sett Abraham?’ Jesus sa til dem: ‘Sannelig, sannelig, sier Jeg dere: JEG ER (Ego Eimi = Jah-ve) før Abraham var.’ Da tok de opp steiner for å kaste på Ham. Men Jesus skjulte Seg for dem og forlot templet.» (John 8,57-59).

«(Jesus sa): ‘Jeg og Faderen, Vi er ett.’ Da tok jødene igjen opp steiner for å steine Ham. Jesus svarte dem: ‘Mange gode gjerninger fra Min far har Jeg vist dere. For hvilken av disse gjerningene steiner dere Meg?’ Jødene svarte Ham og sa: ‘For en god gjerning steiner vi Deg ikke, men for gudsbespottelse, og fordi Du som er et Menneske gjør Deg Selv til Gud.’ « (Joh 10, 30-33).

«Ved Sin menneskelighet kom Kristus i kontakt med menneskeheten, og ved Sin Guddommelighet griper Han fatt i Guds trone. Som Menneskesønn ga Han oss et eksempel på lydighet, som Guds Sønn gir Han oss kraft til å være lydig. Det var Kristus som talte til Moses ut fra tornebusken på Horeb, idet Han sa: «JEG ER DEN JEG ER. Slik skal du svare israelittene: JEG ER har sendt Meg til dere.» (2 Mos 3,14).

Dette var pantet på Israels frigjøring. Da Han så kom «i menneskers skikkelse», sa Han om seg selv at Han var denne Jeg Er. Barnet fra Betlehem, den saktmodige og ydmyke Frelser, er Gud «åpenbart i menneskers skikkelse.» (1 Tim 3,16). Og til oss sier Han: «JEG ER Den Gode Hyrde.» «JEG ER Det Levende Brød.» «JEG ER Veien, Sannheten og Livet.» «MEG er gitt all makt i himmel og på jord.» (Joh 10,11; 6,51; 14,6; Matt 28,18). JEG ER garantien for hvert løfte. JEG ER, frykt ikke! «Gud med oss» er pantet på vår utfrielse fra synd, forsikringen om at vi får kraft til å lyde himmelens lov.» (Alfa og Omega 4, s. 15-16).

Vi har sett at Jesus mange ganger sa at Han var Gud. Jødene prøvde å steine Ham på grunn av dette. I dag er det også mange som ønsker å steine dem som forkynner denne sannheten at Jesus er fullt ut Gud og lik Gud.

«Jesus svarte: «Sannelig, sannelig, Jeg sier dere: JEG ER før Abraham var.» Da tok de opp steiner for å kaste på Ham. Men Jesus skjulte seg for dem og forlot templet.» For en historie! Jødene var så forblindet af Satans bedrag at de ville ha steinet Jesus til døde uten noen form for rettsak. De så at Han gjorde seg lik med Gud, og fordi de ikke kjente Gud eller Jesus

Kristus, mente de at dette var blasfemi. Hvis de hadde kjent Gud, ville de ikke ha forkastet Hans Sønn og beskyldt Ham for blasfemi.

Hvor mange er det ikke i dag som gjør akkurat det samme! I deres uvitenhet misfortolker de Guds Ord og forvrenger skriften til deres egen undergang. De elsker løgnen som om den var sannhet, og deres iver er ikke basert på kunnskap.

Den inkarnerte JEG ER er vårt pålitelige Offer. JEG ER er vår Frelser, vår stedfortreder, vår sikkerhet. Han er Voldgiftsdommeren (se Job 9,33) mellom Gud og mennesket, vår Talsmann i himmelens saler, vår utrettelige Mellommann som kan be for oss på grunn av Sin fortjeneste og Sitt forsoningsoffer på våre vegne.

Denne JEG ER er vår Frelser. Han er senteret for vårt håp om evig liv. Han hjelper oss alltid når vi har problemer. Han forsikrer oss om at Han vil oppfylle alle sine løfter. Vi må anerkjenne Ham og ta imot den allmechtige Frelseren: Vi må se hen til Ham slik at vi kan bli lik i Ham i karakter. «Men så mange som tok imot Ham, dem gav Han myndigheten (engelsk – power) til å bli Guds barn, dem som tror på Hans navn.» (Joh 1,12).

Jesus har fått navnet Jehova. «Se, Gud er min frelse, jeg er tillitsfull og frykter ikke. For Herren, Herren er min styrke og lovsang, Han ble meg til frelse. Dere skal øse vann med glede av frelsens kilder. På den dagen skal dere si: Pris Herren, påkall Hans navn.» « (Jes 12,2-4).

(Signs of the Times, 3. mai 1899).

«Når Kristus snakker om Sin eksistens før Sitt menneskelige liv, fører Han oss tilbake til et punkt før tiden begynner. Han forsikrer oss om at det aldri har vært et tidspunkt hvor Han ikke har vært i nært fellesskap med den evige Gud. Han, hvis stemme jødene hadde lyttet til, hadde vært hos Gud som en som var vokset opp sammen med Ham.

Jesu ord ble sagt med en slik stille verdighet, fasthet og kraft at de skriftlærde og fariseerne ble overbevist. De kjente kraften fra det himmelske budskapet. Gud banket inntrengende på deres hjertedør for at de skulle slippe Ham inn. Men de nektet å lytte. Og fordi de hårdnakket forkastet alle Hans advarsler og innbydelser, var de skyld i at Han oppga dem til deres egen blindhet og dens følger. Satan arbeidet av alle krefter for å holde dem fast på sin side, og under hans kontroll utviklet de en stahet som førte ut i ruin.»

(Signs of the Times, 29. august 1900.)

«Jesus erklærte: Jeg er Oppstandelsen og Livet.» I Kristus er selve kilden til liv; Han har ikke lånt det, ikke fått det. «Den som har Sønnen, eier livet.» I Joh 5,12.

Jesu guddommelighet er den troendes sikkerhet for selv å oppnå evig liv. «Den som tror på Meg,» sa Jesus, «skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på Meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?» Kristus ser her fram til sitt annet komme. Da skal de rettferdige døde oppstå uforgjengelige, og de rettferdige som lever, skal bli forvandlet og tatt til himmelen uten å se døden.» (Alfa og Omega 5, s. 85.)

Det er mange mennesker som ikke tror at Ellen G. White skrev dette avsnittet vi nettopp har lest fra boka *Alfa og Omega*, men M. L. Andreassen holdt en andakt på Loma Linda, California, den 30. november 1948 om dette emnet. Her får du et lite utsnitt av talen hans:

«Den gang jeg begynte som predikant, ble jeg fort stilt ansikt til ansikt med spørsmål angående søster White. Jeg følte at hvis jeg skulle kunne veilede andre, måtte jeg selv først vite hva som var rett. Og som den handlingens mann jeg er, dro jeg til California for å besøke søster White. Hun tok meget elskverdig imot meg, og jeg ble der i noen måneder. Jeg fortalte henne hvorfor jeg var

kommet. Hun lyttet vennlig til meg og sa at jeg kunne få lov til å lese alt det hun hadde skrevet. Jeg svarte: «Jeg er ikke interessert i det som allerede er blitt trykt, det har jeg lest. Jeg vil gjerne se manuskriptene dine som de så ut før de ble trykt.» Jeg var sikker på at sekretæren hennes og de som hadde lest korrektur hadde forandret på teksten, for jeg var overbevist om at hun ikke hadde skrevet den slik som den framsto på trykk.

Jeg hadde med meg flere sitater som jeg ønsket å sammenligne med hennes egen håndskrift. Jeg husker hvor overrasket vi var blitt da *Slektenes Håp* (*Desire of Ages*) ble utgitt første gang, for den inneholdt ting som vi anså som feilaktige. Blant disse var doktrinen om Treenigheten, en lære som generelt ikke var akseptert av adventistene. Noen av sitatene jeg hadde med, dreide seg om teologiske emner, andre hadde jeg valgt fordi de var så vakkert skrevet. Jeg ville gjerne se hvordan alle disse sitatene så ut før de var blitt endret av korrekturleserne.

Ellen White ga meg adgang til manuskriptene. Jeg ble i California i flere måneder. Jeg leser ganske kjapt, og derfor leste jeg nesten alt det søster White hadde skrevet for hånd. Jeg var særlig interessert i den uttalelsen i «Slektenes Håp» som hadde vært årsaken til den store uroen i

samfunnet, rent teologisk: «I Kristus er selve kilden til liv; Han har ikke lånt det, ikke fått det.» Dere synes kanskje ikke at denne uttalelsen er særlig revolusjonerende, men det var den for oss. Vi kunne nesten ikke tro dette, men vi kunne selvfølgelig ikke preke i motstrid med hennes uttalelse. Jeg var sikker på at søster White aldri hadde skrevet: «I Kristus er selve kilden til liv; Han har ikke lånt det, ikke fått det.» Men nå fant jeg nøyaktig den samme ordlyden i hennes originale manuskript som i den trykte boka. Sånn var det også med de andre sitatene jeg hadde med meg: når jeg sjekket etter, var de alle sammen søster Whites egne uttrykk.

Men var det ikke blitt gjort rettelser i manuskriptene hennes? Joda, ting var blitt rettet. Hun skrev ganske fort, likevel var det nokså lett å lese håndskriften hennes. En gang imellom dukket det opp noen stavefeil. Det var også feil i tegnssettingen hennes, nok fordi hun ikke gikk så høyt opp i akkurat det. Noen ganger glemte hun ikke bare å sette komma eller semikolon, men også å sette punktum mellom setningene. Dette gjorde at det kunne være vanskelig å vite hvor en setning begynte eller sluttet. Derfor tok sekretæren alle søster Whites håndskrevne manuskripter og satte de nødvendige komma og punktum. Så

fikk søster White dem tilbake så hun kunne godkjenne dem, eller peke på steder som skulle rettes igjen. Jeg kom til den konklusjonen at alle skriftene hennes fullt og helt presenterer hennes tanker og standpunkter.» (Andreasen, andakt på Loma Linda, California, 30. november 1948, DF 961).

«Kristus var ikke tvunget til å måtte utholde denne grusomme behandlingen. Han var ikke forpliktet til å gjennomføre frelsesplanen. Nei, Han tilbød å gjøre det frivillig, et villig, syndfritt offer. Han var lik Gud, evig og allmektig. Han var hevet over alle krav, og Han var selve loven. Man kan ikke si at det ikke stilles krav til selv de høyeste blant englene. De vet at de er avhengige av Gud, og at de må være lydige mot Ham. De er utvalgt til å være sendebud for himmelens hersker. Ingen av dem kunne bli en stedfortreder eller en garanti for menneskeslekten, for deres liv er Guds; de kunne ikke gi det for andre. Den menneskelige familiens eksistens er avhengig av kun én person, nemlig Kristus. Han er Den Evige, Selveksisterende Sønnen, på hvem det ikke ligger noen krav. Da Gud spurte: «Hvem skal Jeg sende, og hvem vil gå for Oss?», var det bare Kristus blant hele den himmelske hæren som kunne si: «Her er Jeg; send Meg.» Det var Han som hadde bestemt seg for å være

menneskets garanti den gangen planen ble lagt før verden ble skapt. Han kunne si det som ikke engang den høyeste blant englene kunne si: «Jeg har makt over Mitt eget liv. Jeg har makt til å gi Mitt liv og makt til å ta det igjen.» Joh 10,18. (Manuscript Releases, bind 12, s. 395).

«Før en Frelser vi har! Det var Han som viste seg for Johannes på øya Patmos og erklærte: ‘Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden,’ sier Gud Herren, ‘Han som er og som var og som kommer, Den Allmektige.’ Bare en evig, allmektig Gud kunne betale løsepenger for å redde syndere fra å ende i dødens evige grav.» (Review and Herald, 18. februar 1896.)

DEN HELLIGE ÅND

Mange diskuterer emnet Den Hellige Ånd. Noen mener at Den Hellige Ånd bare er Faderens og Sønnens ånd. Andre hevder at Den Hellige Ånd er en del av Guddommen. Vi må innrømme at vi ikke forstår dette emnet til fulle, og hver og en av oss bør overveie følgende sitat:

«Den Hellige Ånds natur er en hemmelighet. Mennesker kan ikke forklare den, for Gud har ikke åpenbart noe. Fantasirike mennesker

kan sette sammen forskjellige skriftsteder og tolke dem på menneskers vis, men å godta slike synspunkter styrker ikke menigheten. Taushet er gull når det gjelder hemmeligheter som er for dype for menneskets forstand.» (Alfa og Omega 6, s. 39).

Selv om dette er et vanskelig emne, og selv om vi ikke kan forstå Den Hellige Ånds natur, har Gud likevel gitt oss noen viktige informasjonen om Den Hellige Ånd.

La oss se på noen bibelvers.

Den første tekst om Den Hellige Ånd finner vi i 1 Mos 1,2: *«Jorden var uformet og tom, og mørket lå over dypet. Og Guds Ånd svevde over vannflatene.»*

Andre steder i Det gamle testamente leser vi om Guds Ånd eller Den Hellige Ånd: «Da de kom opp til Gibeaa, se, da var det en flokk profeter som kom for å møte ham. Da kom Guds Ånd mektig over ham, og han profeterte midt iblant dem.» (1 Sam 10,10). *«Da tok Samuel oljehornet og salvet ham midt iblant hans brødre. Fra den dagen av kom Herrens Ånd over David og var over ham i tiden som fulgte. Så brøt Samuel opp og drog til Rama.»* (1 Sam 16,13).

Det er også mange andre eksempler i Det gamle testamente på Den Hellige Ånds virke.

I Det nye testamente leser vi om Den Hellige Ånd i forbindelse med Jesu dåp. *«Da Jesus var blitt døpt, kom Han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg for Ham, og Han så Guds Ånd fare ned som en due og komme over Seg. Og se, fra himmelen lød en stemme som sa: 'Dette er Min Sønn, Den Elskede, i Ham har Jeg velbehag.'»* (Matt 3, 16-17).

Her møter vi røsten fra himmelen, som er Faderen, så Jesus Kristus og til sist Den Hellige Ånd. **De er tre distinkte vesener eller personer**, og Den Hellige Ånd er ikke Kristus eller Faderen, men det tredje vesenet/den tredje personen som kom ned som en due og lyste over Kristus. Noen tror at den Hellige Ånd er Kristus, men Kristus kan ikke komme over Kristus. Det blir feil.

Dette skjedde den gangen Jesus selv ble døpt. Like før Jesus ble tatt opp til himmelen, sa Han til disiplene at de skulle bruke navnet til de tre personene når de skulle døpe mennesker: *«Og Jesus stod fram og talte til dem og sa: 'Meg er gitt all makt i himmel og på jord. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, i det dere døper dem til **Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn**, og lærer dem å holde alt Jeg har befalt dere. Og se, Jeg er med*

dere alle dager inntil verdens ende.' Amen.» (Matt 28,18-20).

Igjen møter vi de tre personene – Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Og Jesus har befalt at alle som skal døpes, skal døpes på denne måten. Hvis vi ikke akseptere dette, bryter vi det testamentet som Jesus har gitt oss. Hva mener vi med det?

La oss se litt på dette med et testamente. Alle har mulighet for en eller annen gang i livet å skrive et testamente, altså et skriftlig notat over hva som skal skje med vedkommendes eiendeler når han eller hun ikke er her lenger. Testamentet trer først i kraft når personen som har skrevet det, er død. Sånn var det også med Jesus. Hele Hans liv og all Hans undervisning var Hans Testamente til oss. Hans ord i Matteus 28,18-20 er også med her. Vi kan ikke forandre testamentet etter Jesu død og døpe folk på en annen måte. Vi må bruke de ordene Jesus brukte og **døpe mennesker i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn**.

Tenk deg at når vi blir døpt, er alle de tre Guddommelige personene til stede. De ønsker å samarbeide med oss hver eneste dag i livet, og etter at Jesus dro til himmelen, arbeider Faderen og Sønnen gjennom Den Hellige Ånd for å hjelpe oss. (Vi kommer tilbake med mer om dette litt senere).

Paulus skriver følgende: **«Herren Jesu Kristi nåde og Guds kjærlighet og Den Hellige Ånds samfunn være med dere alle!»** (2 Kor 13,14).

Her ser vi igjen de tre levende personene, Jesus Kristus, Gud Fader og Den Hellige Ånd. Paulus ønsker at alle disse tre er med oss i livet.

Peter innleder sitt første brev på denne måten: **«Peter, Jesu Kristi apostel, til de utvalgte som er utlendinger og spredt omkring i Pontos, Galatia, Kappadokia, Asia og Bitynia, de som er utvalgt etter Gud Fadernes forutviten, i Åndens helliggjørelse til lydighet og renselse med Jesu Kristi blod. Nåde være med dere og fred i rikelig mål!»** (1 Peters brev 1,1-2).

Her nevnes de tre igjen.

«Det er mange forskjellige nådegaver, men Ånden er den samme. Det er mange forskjellige tjenester, men Herren er den samme. Og det er mange forskjellige kraftige virkninger, men Gud er den samme, Han som virker alt i alle.» (1 Kor 12,4-6). Her omtaler Paulus de tre som arbeider felles for menighetens beste.

Apostelen Johannes skriver mye om de tre Guddommelige personene. **«For det er tre som vitner i himmelen: Faderen, Ordet og Den Hellige Ånd. Og disse tre er Én. Og det er tre som vitner på**

jorden: Ånden og vannet og blodet. Og disse tre samstemmer.» (1 Joh 5,7-8).

I dag refererer mange bibelkommentatorer til denne teksten som *Comma Johanneum*. De mener at dette verset ikke skal være med i Bibelen, akkurat som de som mener at versene i Matteus 28,18-20 heller ikke hører hjemme der. Begge disse tekstene omtaler Guddommen, og dette passer ikke inn i deres teologiske forståelse. Men selv om vi omgår tekster i 1 Joh 5,7, har vi sett at det finnes mange andre tekster i Bibelen som omtaler de tre personene i Guddommen.

1 Joh 5,7 står i sin helhet i King James Bible-versjonen som har blitt bevart opp gjennom tidene av trofaste kristne. Men passasjen ble fjernet fra mange greske manuskripter fordi den tilsynelatende skapte problemer. Det er riktig at det finnes noen deler av skriften som ikke stemmer overens mellom King James Bible-versjonen og den såkalte «flertalls»-teksten på gresk. Det er det flere grunner til:

1. Den såkalte «flertalls»-teksten var egentlig ikke basert på flertallet av tekstene, men snarere på et relativt lite antall manuskripter. Den siste personen som prøvde å undersøke forskjellene i de ulike greske manuskriptene, dr. Von Soden, kunne ikke sammenligne mer enn 400 av de mere enn 5.000 greske

tekstene. Med andre ord er det som vi pleier å kalle «flertalls»-teksten faktisk ikke en sammenligning av flertallet av manuskriptene.

2.»Flertalls»-teksten på gresk er også den hovedteksten som den ortodokse kirken benytter. Der hadde man en egeninteresse i å endre eller utelate visse tekster.

Den gresk-ortodokse religionen motarbeidet på et tidspunkt en vranglære som ble kalt sabellianisme (troen på at Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd er tre forskjellige former for den samme enheten kalt Gud, altså en anti-trinitær lære), og det ville være lettere for kirken å slå ned denne vranglæren ved ganske enkelt å fjerne de vanskelige passasjene fra Bibelen.

Men skribenter som Tertullian (200 e.Kr.), Cyprian fra Kartago (250 e. Kr.), Priscillian (300 e. Kr.), Idacius Clarus (350 e. Kr.), Athanasius (350 e. Kr.), Aurelius Augustin (398 e. Kr.), kirkemøtet i Kartago (415 e. Kr.), afrikanske skribenter som Vigilus Tapensis, Victor Vitensis og Fulgentius siterte og forsvarte den opprinnelige ordlyden i 1 Joh 5,7, og den sto selvfølgelig også i de valdensiske (Vaudois) biblene.

Utgavene av Vaudois-bibelen strekker seg fra omkring 157 e. Kr. opp til 1400-tallet. Ifølge John Calvins etterfølger, Theodore Beza, mottok valdenserne Skriften fra syriske misjonærer rundt 120 e. Kr. og avsluttet oversettelsen til det latinske språket i 157 e. Kr. Denne Bibelen ble gitt videre ned gjennom generasjonene helt fram til reformasjonen på 1500-tallet hvor protestantene oversatte Vaudois-bibelen til blant annet fransk og italiensk. Denne Bibelen er en autoritet når det gjelder om å finne ut av hva Gud egentlig sier. Liksom de fleste av reformatorene var John Wesley og Jonathan Edwards overbevist om at valdenserne var etterkommerne av de sanne kristne, og at de har bevart den kristne troen til fordel for dagens bibel-tro kristne.

Historiske fakta viser oss at den romersk-katolske kirken var ubønnhørlig i sitt forsøk på å ødelegge valdenserne og bibelen deres. Likevel klarte de å bevare Guds ord helt fram til reformasjonens tid. I dag har vi denne teksten i King James Bible-versjonen, og derfor siterer vi fra denne Bibelen fordi en er basert på grunnteksten Textus Receptus (som betyr Den Mottatte Teksten).

De fleste moderne bibelutgavene har ikke tatt med hele teksten i 1 Joh 5,7-8. I den norske utgaven fra 1978 står det:

«For det er tre som vitner: Ånden og vannet og blodet, og disse tre samstemmer.» Vi ser her at ordene «i himmelen» og «på jorden» er blitt utelatt. I tillegg har man fjernet hele den følgende setningen: «Faderen og Ordet og Den Hellig Ånd, og disse tre er ett.» På den måten unngår man hele diskusjonen om emnet. Men Bibelen advarer mot å gjøre noe slikt:

«Om noen legger noe til (Guds ord), skal Gud legge på ham det plager som det er skrevet om i denne bok; og om noen tar bort noe av ordene i denne profetiske bok, da skal Gud ta fra ham hans del i livets tre og i den hellige by, som det er skrevet om i denne bok.» (Åp 22,18-19).
«Jeg, Herren, har ikke forandret Meg.....» (Mal 3,6).

Teksten i 1 Joh 5,7 er ikke den eneste som er blitt endret i mange bibelversjoner. Fienden, Satan, har arbeidet gjennom menneskelige redskaper for å forvirre oss med så mange forskjellige utgaver av Bibelen at det er blitt vanskelig å finne ut av hvilken versjon som er inspirert av Gud. Derfor appellerer vi til deg om å bruke den gode, gamle King James Bibleversjonen fordi det er den som er mest loyal overfor grunnteksten Textus Receptus. Må Gud hjelpe deg til å ta den riktige beslutningen om dette emne!

GUDDOMMEN

Uttrykket «Guddommen» blir brukt tre ganger i King James:

«Siden vi altså er Guds slekt, burde vi ikke tenke at Guddommen er lik gull eller sølv eller stein, noe som er formet av menneskers kunst eller påfunn.» (Ap 17,29).

«For helt siden verdens skapelse har Hans usynlige egenskaper vært klart synlige; det gjelder Hans evige kraft og Hans Guddommelighet (eng: Godhead). Disse usynlige egenskaper kan kjennes ut fra de gjerninger Gud har gjort. Slik er menneskene uten unnskyldning.» (Rom 1,20).

«For i Ham bor hele Guddommens fylde (eng: fullness of the Godhead) legemlig.» (Kol 2,9).

På gresk brukes tre forskjellige ord i disse tre skriftstedene. I Kolosserne og Romerne brukes «Guddom» i dens opprinnelige betydning som 'egenskapen å være Gud, å ha Guddommelig natur'. I Apostlenes gjerninger ser det ut til å bety Gud.

Så vi vil bruke ordet Guddom i stedet for ordet treenighet fordi mange forbinder ordet treenighet med læren i den katolske kirke. Faktum er at den har

en annen lære når det gjelder dette emnet, men det kommer vi tilbake til senere i dette heftet.

« Fienden ble beseiret av Kristus i Hans menneskelige natur. Frelserens Guddomskraft var skjult. Han seiret i Sin menneskelige natur fordi Han stolte på at Gud ville gi Ham kraft. Dette privilegiet har vi alle sammen. Jo større tro vi har, desto større seier vil vi få.» (*The Youth's Instructor*, 25. april 1901).

DE ER ETT

Mange steder i Bibelen leser vi at Gud er én. 1 Kor 8,4 sier: «...det ikke finnes noen annen Gud enn én.»

«Èn Gud og alles Far, Han som er over alle og gjennom alle og i alle.» (Ef 4,6).

Hvordan skal vi forstå ordet *én*? Vi leser i Galaterne 3,28-29: **«Her er verken jøde eller greker, verken trell eller fri, verken mann og kvinne. For dere er alle én i Kristus Jesus. Og dersom dere tilhører Kristus, er dere Abrahams øtt og arvinger ifølge løftet.»** Jesus ba om at disiplene skulle være ett idet Han sa: **«Og den herlighet som Du gav Meg, har Jeg gitt dem, så de skal være ett, slik som Vi er ett: Jeg i dem og Du i Meg, for at de kan bli gjort fullkomment til ett, og for at verden kan**

forstå at Du har utsendt Meg, og at Du har elsket dem, slik som Du har elsket Meg.» (Joh 17, 22-23.)

I disse to tekstene leser vi at vi er ETT i Kristus, og at vi skal være ETT med hverandre liksom Faderen og Kristus er ett. Men hvordan skjer det? Og hva betyr det? Kristus snakker til mennesker som har akseptert Ham som deres frelser og som har den samme troen som Kristus og Faderen har. På den måten er de ett i Kristus og ett med Faderen.

I begynnelsen sa Gud: **«Derfor skal en mann forlate sin far og sin mor og være knyttet til sin hustru, og de to skal være ett kjød.»** (1 Mos 2,24). Ordene 'være ett' betyr ikke at kvinnen og mannen smelter sammen til én person etter bryllupet, men nå er de blitt forenet som én familie. Liksom et tau består av tre sammenflettede fiberstrenger, består vår Gud av de tre personene Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd.

MER OM DEN HELLIGE ÅND

Som sagt er meningene om Den Hellige Ånd mange. Er Han en del av Guddommen, er Han en del av Faderen og Kristus, eller er Den Hellige Ånd ganske enkelt en kosmisk kraft – en upersonlig makt som utfører ordrer gitt av Faderen og Sønnen?

La oss undersøke om Den Hellige Ånd har noen av de karaktertrekkene som kjennetegner et selvstendig og intelligent enkeltindivid.

Jesus sa: **«Og jeg vil be Faderen, og Han skal gi dere en annen Talsmann, for at Han skal bli hos dere til evig tid.»** (Joh 14,16). Jesus var en Talsmann da han var her på jorda (1. Peters brev, 2,1-2). Men her leser vi at Kristus vil sende oss EN ANNEN Talsmann. Det greske ordet som er brukt her, er *paraclete*. Dette uttrykket henviser til ulike former for personlig engasjement som det å være en rådgiver, forkjemper, trøster, alliert eller en støttespiller. Dette er alle sammen karaktertrekk som er knyttet til en person.

«Men Jeg (Jesus) sier dere sannheten: Det er det beste for dere at Jeg går bort. For dersom Jeg ikke går bort, kommer ikke Talsmannen til dere. Men hvis Jeg går bort, skal Jeg sende Ham til dere. Og når Han kommer, skal Han overbevise verden om synd og om rettferdighet og om domdom.... Men når Han kommer, sannhetens Ånd, skal Han veilede dere til hele sannheten. For Han skal ikke tale ut fra Seg Selv, men det Han hører skal Han tale. Og Han skal forkynne dere de ting som skal komme. Han skal heliggjøre Meg, for Han skal ta av det som er Mitt, og forkynne det for dere. Alt det som Faderen har, er Mitt. Derfor sa Jeg at Han skal ta av det som

er Mitt, og forkynne det for dere.» (Joh 16,7-8 og 13-15).

Teksten forteller tydelig at Den Hellige Ånd ville være mere personlig tilstede etter at Jesus var blitt tatt opp til himmelen. Hvis Den Hellige Ånd er ren energi, finnes det ingen logisk grunn til at Han ikke kunne komme med mindre Jesus hadde forlatt dem.

Vi legger også merke til at Den Hellige Ånd blir omtalt som «**Han**» gjentatte ganger. Dette understreker at Han er en person. Jesus vil sende Ham til oss. Han skal herliggjøre Kristus. **Han skal motta fra Kristus - Han skal ta av det som tilhører Kristus og gi det til oss.** Jesus arbeider gjennom Den Hellige Ånd. Hans misjon er å representere Kristus som Hans ambassadør. Den sannheten Han forkynner, er den samme sannheten som Kristus forkynnte. Han er Kristi talsmann, representant og utsending. Han vil lede oss til hele sannheten. Pris Gud for det!

Vi har sett at Den Hellige Ånd veileder og gir råd. **«Han skal lede dere til hele sannheten.»** Et kart eller en GPS kan lede deg på rett vei, men ingen kaller et kart for «Han». Jesus kunne lett ha sagt: «Når den kommer...», men Jesus kaller Den Hellige Ånd «Han» mer enn 15 ganger.

Paulus skriver: **«Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, for Ånden er det segl dere er**

merket med helt til forløsningens dag.» (Ef 4,30). **Man kan altså bedrøve Den Hellige Ånd.**

Hvis det bare var snakk om en ånd eller en kraft, kunne den ikke bli trist eller nedtrykt. En bil kan fungere, men den har ikke følelser og blir ikke bedrøvet som et menneske. Det kan se ut som om en robot har en egen personlighet, likevel kan den ikke skape nye, kreative tanker fordi den selv er styrt av computerprogrammer laget av mennesker.

Den Hellige Ånd kan også tale. **«Da sa Ånden til Filip: ‘Gå bort til vognen og hold deg tett opptil den.’»** (Apg 8,29). Det at Ånden kan snakke med mennesker, er også et kjennetegn på at Han har en personlighet.

Det er alvorlig å tale mot Den Hellige Ånd. **«Derfor sier Jeg dere: Hver synd og bespottelse skal menneskene få tilgivelse for, men spott mot Ånden skal menneskene ikke bli tilgitt. Den som taler et ord mot Menneskesønnen, skal få tilgivelse. Men den som taler imot Den Hellige Ånd, skal ikke få det tilgitt, verken i denne tidsalder eller i den kommende.»** (Matt 12,31-32).

Vi kan undre oss over hvorfor det er slik, men dette forteller oss at Den Hellige Ånd også må være Gud. Det er derfor Peter sier at det å lyve for Den Hellige

Ånd er å lyve for Gud: **«Da sa Peter: ‘Ananias, hvorfor har Satan fylt ditt hjerte, så du kunne lyve for Den Hellige Ånd og holde tilbake en del av summen for landeiendommen? Da du selv hadde den, var den ikke da din egen? Og etter at den var solgt, hadde du ikke rett til å bestemme over pengene dine?? Hvordan gav du denne gjerningen rom i ditt hjerte? Du har ikke løyet for mennesker, men for Gud.’»** (Apg 5,3-5).

Den Hellige Ånd kan være et vitne. Vi leste i Joh 15,26 at Han skulle vitne om Jesus. I Hebreerne 10,15 leser vi: **«Men Den Hellige Ånd vitner også om dette for oss.»** I våre rettsaler er det bare levende skapninger som kan vitne. I denne forbindelsen blir det presisert at Ånden har Sin egen vilje. **«Han som gransker hjertene, vet hva Åndens sinnelag er, for Han går i forbønn for de hellige etter Guds vilje.»** (Rom 8,27).

«Men Gud har åpenbart det for oss ved Sin Ånd. For Ånden ransaker alle ting, ja, også dybdene i Gud. For hvilket menneske kjenner det som hører et menneske til, uten menneskets ånd som er i ham? Slik er det heller ingen som kjenner det som hører Gud til, uten Guds Ånd.» (1 Kor 2,10-11).

Vi kan tydelig se at Den Hellige Ånd ikke bare er en kraft. Han er den tredje

personen i Guddommen. Selv om Han er en ånd, har Han alle de karaktertrekkene som en person har. Han blir framstilt som et vesen som taler, underviser, rettleder, tar valg, vitner, trøster og som kan bedrøves.

Likevel skal vi huske at det ikke er absolutt nødvendig for oss å være i stand til å definere nøyaktig hva Den Hellige Ånd er. Kristus forteller oss at Ånden er Talsmannen, «*sannhetens Ånd, som går ut fra Faderen.*» Det kommer tydelig fram i Skriften at i Sitt arbeid med å veilede mennesker til sannheten skal **Han** ikke tale ut fra **Seg Selv**. (Joh 15,26 og 16,13).

«Den Hellige Ånds natur er en hemmelighet. Mennesker kan ikke forklare den, for Gud har ikke åpenbart noe. Fantasirike mennesker kan sette sammen forskjellige skriftsteder og tolke dem på menneskers vis, men å godta slike synspunkter styrker ikke menigheten. Taushet er gull når det gjelder hemmeligheter som er for dype for menneskets forstand. Kristus er helt klar i sin tale når Han forklarer Den Hellige Ånds gjerning på denne måten: 'Når Han kommer, skal Han overbevise verden om synd og om rettferdighet og om dom'. (Joh 16,8).

Den Hellige Ånd overbeviser om synd. Lar synderen seg overbevise av Åndens livgivende innflytelse, fører det til omvendelse og en ny forståelse av hvor viktig det er å følge Guds forordninger. For den angrende synder som hunger og tørster etter rettferd, åpenbarer Den Hellige Ånd at Guds Lam tar bort verdens synd. 'Han skal forherlige Meg, for Han skal ta av det som er Mitt, og forkynne det for dere,' sa Kristus. 'Talsmannen, Den Hellige Ånd, som Faderen skal sende i Mitt navn, Han skal lære dere alt og minne dere om alt det Jeg har sagt dere.' (Joh 16,14 og 14,26).

Når Den Hellige Ånd har ledet et menneske til syndserkjennelse og vist det normen for rettferdighet, motvirker Han menneskets trang til det som hører verden til, og fyller sinnet med lengsel etter hellighet. Jesus sa at Den Hellige Ånd skal veilede til hele sannhet. (Joh 16,13).

Alle som er villige til å la seg forme, vil bli helliggjort i all sin ferd. Ånden vil ta av det som tilhører Gud, og prege det i menneskets sinn. Han vil merke veien til livet så tydelig at ingen behøver å gå seg vill. Helt fra begynnelsen har Gud gjennom Sin Hellige Ånd brukt menneskelige redskaper til å oppnå Sitt formål med en verden som er falt i synd.» (Alfa og Omega 6, s. 39-40).

«Kristus, vår Mellommann, og Den Hellige Ånd går uopphørlig i forbønn for menneskene. Men Ånden ber ikke for oss på samme måten som Kristus, som presenterer Sitt Eget blod, utøst fra verdens grunnvoll ble lagt; Ånden virker på hjertene våre så vi ønsker å tilbe og angre, lovprise og takke Gud.» (Manuskript 50, 1900).

«Da Jesus var tolv år gammel, var Den Hellige Ånd kommet over Ham, og Han følte noe av byrden ved den misjonen Han var kommet for å utføre på jorden. Hans innerste sjel ble vekket til handling.» (Signs of the Times, 30. juli 1896).

«Den Hellige Ånd gir sjelen liv. Å formidle Ånden er å formidle Kristi liv. Det gjør at mottakeren blir gjennomtrengt av Kristi egenskaper. Bare de som på den måten er blitt undervist av Gud, de som opplever Åndens virksomhet i sitt indre, og som i sitt eget liv åpenbarer Kristi liv, kan være representanter som gjør tjeneste til gagn for menigheten.» (Alfa og Omega 5, s. 354).

Nå vil vi knytte noen kommentarer til dette emnet som vil gi deg enda mer innsikt, og som er i full harmoni med Bibelens lære.

GUD SELV

«Ingen må sette sin lit til seg selv. Gud selv er grunnleggeren av Sin menighet, og vi har Hans uforanderlige løfter om at Han vil være hos sine trofaste barn og beskytte dem som vandrer på Hans vei. Inntil tidenes ende er Kristus den ypperste. Han er livets kilde, vår styrke og rettferdighet og hellighet.» (Brev 39, 12. mars 1902; The Upward Look, s. 85).

«Når vi mottar Kristus, får vi del i Hans natur. Vi lever i Ham, og Han beriker oss med Sine største velsignelser. Vårt liv er skjult med Kristus i Gud, og Han vil rense og opphøye vårt liv så vi kan sette oss de høyeste og edleste mål. Slik er det å ha evig liv. Gud selv sitter på tronen i hjertet hos Sitt folk, de som er Hans representanter» (Youth's Instructor, 13. juli 1899).

«Budbringerne som forkynner sannheten for denne tid, samarbeider med alle himmelens krefter. Med inderlig medfølelse taler Gud selv til en forherdet verden ved hjelp av straffedommer; og Han vil fortsette å tale på denne måten.» (Review & Herald, 5. juli 1906).

«Menneskene har ingen unnskyldning for å fortsette å bryte Guds lov og synde, for Jesus har gjort det mulig for oss å seire i Hans kraft. Himmelen

Gud arbeider Selv gjennom Sin Hellige Ånd.» (Manuscript 18, 1887; Manuscript Releases, vol. 9, s. 233).

«Vi har ikke forstått løftet om Den Hellige Ånds gave som vi burde. Vi har heller ikke satt nok pris på de privilegier vi kan nyte når vi mottar den. Gud ønsker at Hans menighet skal gjøre krav på Hans løfter i tro og be om at Den Hellige Ånds kraft må hjelpe dem hvor de enn er. Han forsikrer oss om at Han er mer villig til å gi Den Hellige Ånd til dem som ber om den enn foreldre er villige til å gi sine barn gode gaver. Alle har muligheten for å motta himmelens salvelse, 'derfor har dere ikke bruk for at noen lærer dere'. Vi har ingen unnskyldning for å unndra oss vårt ansvar; ingen plikt bør anses for å være ubeleilig, ingen oppgave bør forsømmes. Kristus selv gir fornyet kraft idet Han virker i og gjennom enhver av Sine etterfølgere ved hjelp av Den Hellige Ånd. Guds Ånd vil på en aktiv måte hjelpe dem som er villige til å følge Hans veiledning med å utføre arbeidet på en effektiv måte.» (Notat, Australasian Union Conference, 1. april 1898).

DEN HELLIGE ÅNDS OPPGAVE

«Den Hellige Ånd opphøyer og herliggjør Frelseren. Det er Hans

oppgave å peke på Kristus – Hans plettfrie rettferdighet og den store frelsen vi har fått gjennom Ham. Jesus sier: 'Han skal ta av det som er mitt., og forkynne det for dere.' Sannhetens Ånd er den eneste som fullt ut kan undervise om Guddommelige sannheter, og de som får undervisning av Ham, er begynt på Kristi skole. Gud må elske menneskene uendelig høyt når Han kunne gi Sin Sønn i døden for dem og utnevne Sin Ånd til å være menneskets lærer og stadige veileder.» (Signs of the Times, 3. april 1884, Signs of the Times, 24. oktober 1906, Veien til Kristus, kap. 10; Christian Education, s. 59, 1893).

«Kristus, vår mellommann, er den som gir Den Hellige Ånd, og det er Åndens oppgave å knytte Jesu forsoningsverk på Golgata sammen med menneskets sjel for å forvandle dets karakter og natur slik at man kan si i himmelen: 'Dere er Guds medarbeidere som deler Kristi åk og bærer Hans byrder.» (Youth's Instructor, 5. juli 1894).

«Hvilken fantastisk uttalelse Kristus har kommet med angående Sin representant her på jorden! Dette emnet bør framholdes for folket for å oppmuntre dem. Når vi virkelig forstår hva Den Hellige Ånds oppgave er, vil vi bli velsignet. Han vil gjøre oss fullkommen i Kristus.» (Manuscript 8,

1898; *Manuscript Releases*, vol. 2, s. 23; *Manuscript Releases*, vol. 4, s. 329).

DEN HELLIGE ÅND SOM GUDS REPRESENTANT

«Dette er vårt tema – Kristus korsfestet for våre synder, Kristus oppstått fra de døde, Kristus vår mellommann foran Gud. Tett forbundet med dette er Den Hellige Ånds oppgave som Kristi representant, sendt ut med Guddommelig kraft og gaver til mennesker.» (Brev 86, 25. september 1895; *Evangelism*, s. 187).

«Den Hellige Ånd leder mennesker til Kristus, knytter sjelen tett til Frelseren og får mennesket til å identifisere seg selv med Kristus.» (Signs of the Times, 3. oktober 1895).

«Den Hellige Ånd, sendt i Jesu navn, skulle lære dem alt og minne dem om alt. Den Hellig Ånd skulle være Kristi representant, forsvareren som alltid går i forbønn for den falne menneskeslekten. Han ber om at de må få åndelig styrke, så de med Guds hjelp, Han som er mektigere enn alle fiender, vil være i stand til å overvinne sine åndelige motstandere.» (Manuscript 44, s. 2, 1897; *Reflecting Christ*, s. 129; *Southern Review*, 13. september 1898).

«Ånden hadde ventet på at Jesus skulle bli korsfestet, at Han skulle oppstå og fare til himmelen. I mange år hadde man bedt om at løftet om utgydelsen av Den Hellige Ånd skulle bli oppfylt, og ikke en eneste av disse ydmyke bønnene var blitt glemt. Nå hadde disiplene bedt i ti dager, og Kristus hadde lagt Sin forbønn til deres bønner i himmelen. Han gjorde krav på den Hellige Ånds gave så Han kunne øse den ut over sitt folk..... Da Kristus hadde satt seg på Sin trone, ble Ånden gitt som Han hadde lovet. Som en mektig, brusende vind falt den på de som var forsamlet der, og hele huset ble fylt. Den kom med stor fylde og kraft, som om den var blitt holdt tilbake i åresvis, men nå strømmet den ut over menigheten så de kunne bringe den videre ut til verden. Hva skjedde etter dette? Tusener ble omvendt på en dag.» (Manuscript 44, 1898).

«Den Hellige Ånd er en person, for Han vitner med vår ånd at vi er Guds barn. Når dette vitnesbyrdet blir båret fram, bærer det med seg sitt eget bevis. Til slike tider tror vi og er sikre på at vi er Guds barn Den Hellige Ånd har en personlighet, ellers kunne Han ikke vitne for og med vår ånd at vi er Guds barn. Han må også være en Guddommelig person, ellers kunne Han ikke ransake de hemmeligheter

som ligger skjult i Guds sinn. ‘For hvilket menneske kjenner det som hører et menneske til, uten menneskets ånd som er i ham. Slik er det heller ingen som kjenner det som hører Gud til, uten Guds Ånd.’ (Manuscript 20, 1906).

«Den Hellige Ånd er Talsmannen i Kristi navn. Han personifiserer Kristus, men har en selvstendig personlighet. Vi kan få Den Hellige Ånd hvis vi ber om den, og gjør det til en vane å stole på Gud i stedet for å stole på begrensede mennesker som kan begå feil. De evige, himmelske rangspersonene – Gud, Kristus og Den Hellige Ånd – utrustrer dem (disiplene) med mer enn alminnelig, jordisk kraft og rykker fram sammen med dem i oppgaven med å overbevise verden om synd.» (Evangelism, s. 616.)

«Når Guds folk ransaker Skriften for å finne Sannheten, er Jesus til stede gjennom Sin representant, personen Den Hellige Ånd. Dette vil oppmuntre hjertet hos dem som er ydmyke og angerfulle.» (Manuscript 158, 1898; Manuscript Releases, vol. 12, s.145).

«Vi må forstå at Den Hellige Ånd er like mye en person som Gud er en person. Den Hellige Ånd har en personlighet, ellers kunne Han ikke vitne for og med vår ånd at vi er Guds

barn. Han må også være en Guddommelig person, ellers kunne Han ikke ransake de hemmeligheter som ligger skjult i Guds sinn. Den Hellige Ånd er en enkeltstående, uavhengig enhet. Himmelens Gud bruker Sin Ånd som Han finner det for godt, og menneskelig forstand, menneskelig dømmekraft og menneskelige metoder kan like så lite sette grenser for Åndens virksomhet og bestemme hvilke kanaler den skal virke igjennom, som de kan si til vinden: ‘Jeg befaler deg å blåse i denne retningen og oppføre deg på denne måten.’ Helt fra begynnelsen har Gud arbeidet ved Sin Hellige Ånd gjennom menneskelige talerør for å gjennomføre Sine planer for den falne menneskeslekten.

Den samme kraften som holdt patriarkene oppe, ga Kaleb og Josva tro og mot, og hjalp den apostolske menigheten til å være effektiv, har støttet Guds trofaste barn til enhver tid. Den Hellige Ånd var den beste gaven Jesus kunne be Sin Far å gi for å oppmuntre sitt folk. Ånden har evne til å gjenskape, og uten den ville Kristi offer være forgjeves. Ondskapens makt var blitt sterkere gjennom århundrene, og det var utrolig hvor lett mennesket hadde underkastet seg dette sataniske fangenskapet. Det er bare ved hjelp av kraften fra Guddommens tredje person at man kan motstå og overvinne synd.

Han tilbyr ikke bare en begrenset kraft, men hele Guddommens fylde. Den Hellige Ånd er en effektiv aktør når det gjelder å gjenskape Guds bilde i menneskets sinn.» (The Faith I Live By, p.52).

«....Herren sier dette fordi Han vet at det er til det beste for oss. Han vil bygge en mur omkring oss for å holde oss borte fra overtredelse, slik at Hans velsignelser og kjærlighet kan bli utøst over oss i rikt monn. Dette er grunnen til at vi har bestemt oss for å etablere en skole her.

Herren foralte oss at dette var stedet hvor skolen skal plasseres, og vi har hatt grunn til å tro at vi er på riktig sted. Vi har blitt brakt sammen som en skole, og vi trenger å forstå at Den Hellige Ånd, som er like så mye en person som Gud er en person, vandrer over denne byggetomten, og at Herren er vår beskytter og hjelper. Han hører hvert ord vi uttaler og kjenner hver tanke i sinnet.» (Manuscript 66, 1899.

*Fra en tale til studentene på Avondale College, 15. april 1899. Også sitert i boka *Evangelism*, s. 616).*

«Den Hellige Ånd identifiserer all sann bønn. Jeg har lært å forstå at i all min forbønn ber Ånden for meg og alle de hellige; men Hans forbønn er etter Guds vilje, aldri i motsetning til Hans vilje. ‘På samme måte hjelper også

Ånden oss i vår svakhet’, og Ånden, som er Gud, kjenner Guds sinn.» (The Signs of the Times, 3. oktober 1892).

«Den Hellige Ånd er Kristi stedfortreder, men uten menneskelig personlighet og uavhengig av den. Fordi Kristus hadde menneskeskikkelse, kunne Han ikke personlig være alle steder. Derfor var det til deres beste at Han skulle gå til Faderen og sende Ånden til å være Hans etterfølger på jorden. Da ville ingen ha noen fordel av hvor de oppholdt seg eller av deres personlige kontakt med Kristus. Ved Ånden ville Frelseren være tilgjengelig for alle. På denne måten ville Han være dem nærmere enn om Han ikke hadde fart opp til himmelen.» (Alfa og Omega 5, s. 220).

FADEREN, SØNNEN OG DEN HELLIGE ÅND

«Før Han forlot dem, ga Kristus sine etterfølgere det sikre løftet at Han ville sende dem Den Hellige Ånd etter at Han var fart opp til himmelen. ‘Gå derfor ut,’ sa Han, ‘og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens (en personlig Gud) og Sønnens (en personlig Frelser) og Den Hellige Ånds (sendt fra himmelen for å representere Kristus) navn og lærer

dem å holde alt det Jeg har befalt dere. Og se, Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.» (Manuscript 41, 1897, s. 11-12; Manuscript Releases, vol. 12, s. 206; Review & Herald, 26. oktober 1897).

«Den som elsker Meg, vil holde fast på Mitt ord, og Min Far skal elske ham, og vi vil komme til ham og ta bolig i ham.» Joh 14,23. Vi, det vil si Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd, vil ta bolig i ham.» (Brev 44, s. 5, 9. april 1893; Manuscript Releases, vol. 8, s. 408; Manuscript Releases, vol. 9, s. 12).

«Vannet dekker dåpskandidaten, og i nærvær av hele det himmelske univers blir det gjensidige løftet gitt. I Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn blir mennesket lagt i sin våte grav, begravet med Kristus i dåpen for så å bli reist opp av vannet til det nye livet i loyalitet til Gud. Himmelske tre makter er til stede som usynlige vitner.....

Arbeidet ligger klart for enhver som har tilkjennegitt sin tro på Jesus Kristus ved dåpen og har mottatt løftet fra de tre personene: Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd.» (Manuscript 57, s. 4, 12. august 1900; The Faith I Live By, s. 146).

«Det faktum at du er blitt døpt i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn, er en forsikring om at hvis du ber om Deres hjelp, vil disse tre maktene hjelpe deg i enhver nødsituasjon.» (Testimonies, vol. 6, s. 99, 1900).

«De som gjør krav på å være Kristi etterfølgere, lover ved dåpen å være lydige mot Ham. Når de går ned i vannet, lover de, i nærvær av Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd, at de fra nå av er døde for verden med dens fristelser, og at de vil stå opp av den våte grav med ønsket om å leve et nytt liv, et liv i lydighet mot Guds krav.» (Manuscript 80, 1. august 1903; Manuscript Releases, vol 1, s. 222; Manuscript Releases, vol 1, s. 312; Sermons and Talks, vol. 2, s. 228.)

DE TRE MAKTENE I GUDDOMMEN

«De tre høyeste maktene i himmelen samarbeidet med å organisere en menighet med medlemmer som la vekt på den åndelige dimensjonen i yrket sitt og praktiserte gudsfrykt i dagliglivet. De sto i diametral motsetning til de som elsket verden og tjente den.» (Manuscript 27 1/2, s. 4, 19. april 1900).

«Tre særskilte organer, Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd, arbeider sammen for oss mennesker. De står sammen i arbeidet med å gjøre menigheten på jorden lik menigheten i himmelen. De stiller himmelens ressurser til rådighet for dem som vil sette pris på disse åndelige skattene og vil mangedoble dem ved å bruke dem til Guds ære.» (Manuscript 27 1/2, s. 7, 19. april 1900).

«Vår helliggjørelse er Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds verk. Det er oppfyllelsen av den pakten Gud har inngått med dem som knytter seg til Ham og står på Hans side, Sønnens side og Åndens side i hellig enhet. Er du blitt født på ny? Er du blitt en ny skapning i Jesus Kristus? Da kan du samarbeide med de tre store maktene i himmelen som virker på dine vegne.» (Manuscript 11, s. 2, 5. februar 1901).

«Vi blir døpt i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn, og disse tre store, grenseløse maktene har sammen lovet å virke på våre vegne hvis vi vil samarbeide med dem.» (Manuscript 144, 1901; *Lift Him Up*, s. 109; *Sermons and Talks*, vol. 2, s. 167, 3. april 1901).

«Guddommen fikk medlidenhet med menneskeslekten, og Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd begynte å legge

en plan for menneskets frelse.» (Counsels on Health, s. 222).

«Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd, de tre hellige rangspersonene i himmelen, har erklært at de vil styrke menn og kvinner til å overvinne mørkets krefter. Alle himmelens ressurser blir lovet til dem som ved sitt dåpslofte har inngått en pakt med Gud.»

(Manuscript 92, s. 9, 22. september 1901).

«Kristus har gitt deg en jobb å utføre. Hans befaling er: 'Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn.' Før disiplene krysser dørstokken, må de være preget at det hellige navnet og bli døpt til navnet til den trefoldige makten i den himmelske verden. Menneskesinnet blir preget i denne seremonien som markerer begynnelsen på det kristne livet. Dette er veldig betydningsfullt. Frelsesverket er ikke en ubetydelighet, men så undelig stort at den kristne i aktiv tro griper tak i de høyeste autoriteter. Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd, Den Evige Guddommen, forsikrer den troende om at han kan ha forbindelse med alle himmelens krefter. De trefoldige maktene vil omslutte ham med all sin fylde for å hjelpe ham i hans virke for andre. På

denne måten forenes himmelen krefter med mennesket, og mennesket kan, ved himlens hjelp, få del i Guddommelig natur og bli Kristi medarbeider.» (Manuscript 45, s. 9-10, 14. mai 1904; delvis i *The Upward Look*, s. 148).

«Faderen kan ikke beskrives ved hjelp av jordiske ting. Faderen er hele Guddommens fylde legemlig, og er usynlig for det dødelige øye. Sønnen er hele Guddommens fylde åpenbart. Guds Ord erklærer Ham å være 'det uttrykte bilde av Hans vesen' Heb 1,3. 'For så høyt har Gud elsket verden at Han gav Sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på Ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.' Joh 3,16. Her ser vi Faderens personlighet. Trøsteren (talsmannen) som Kristus lofte å sende etter at Han for opp til himmelen, er Ånden i hele Guddommens fylde, som åpenbarer kraften i Guddommelig nåde til alle som tar imot og tror på Kristus som en personlig frelser.

Det er tre levende personer i den himmelske trio, og de som tar imot Kristus med en levende tro, blir døpt i navnet til disse tre store maktene – Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Disse maktene vil samarbeide med himmelens lydige undersåtter i deres anstrengelser for å leve det nye livet i Kristus.» (Special Testimonies, serie B, s. 62-63).

«Vi skal samarbeide med de tre største maktene i himmelen, Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd, og disse maktene vil virke gjennom oss og gjøre oss til Guds medarbeidere.» (Special Testimonies, s. 617).

«I det første kapitlet i Peters annet brev får vi en beskrivelse av framgangsmåten i kristenlivet. Hele kapitlet er en lekse som har en dyp betydning. Hvis mennesket gjør krav på de kristne gaver og arbeider etter addisjons-planen, har Gud på Sin side lovet å arbeide etter multiplikasjons-planen. 'Måtte dere få nåde og fred i rikt mål (eng: 'Grace and peace be multiplied unto you') gjennom kunnskapen om Gud og vår Herre Jesus!' 2 Pet 1,2.

Arbeidet er blitt lagt fram for enhver som har vedkjent seg sin tro på Jesus Kristus ved dåpen, og han blir mottager av løftet fra de tre personene – Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd.» (Manuscript 57, 1900).

«I hvilket navn ble du døpt? Du steg ned i dåpsvannet i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn – navnet til himmelens tredelte elite. I Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn ble du begravet med Kristus i dåpen, og du steg opp av vannet for å leve et nytt liv.» (Sermons and Talks, vol. 1, s. 363, 20. oktober 1906).

«Etter dåpen begynner Den Hellige Ånds arbeide. Du er døpt i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn. Du steg opp av vannet for framover å leve et nytt liv. Du er født av Gud, og de tre helligste vesner i himmelen gir deg Sin støtte og Sin kraft så du ikke behøver å falle i synd.» (Manuscript 95, s. 8, 20. oktober 1906; Manuscript Releases, vol. 7, s. 267-268; Sermons and Talks, vol. 1, s. 367-368).

«I hvilket navn blir vi døpt? I Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn – de tre høyeste maktene i himmelen. De gir Seg Selv som garanti på våre vegne. Vi kan gjøre krav på den styrken og den seieren de kan gi oss idet vi står overfor verden. Vi skal ikke etterligne verdens mote, ikke lese dens moderne bøker, men vandre ydmykt med Gud. 'Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud. Men når Kristus, vårt liv, åpenbarer seg, da skal også dere åpenbares i herlighet sammen med Ham.' Kol 3,3-4. Vanær derfor ikke din Frelser ved lettsindighet eller fjas, eller ved å søke de ting som er i verden.» (Sermons and Talks, bind 2, s. 287).

«De som forkynner den tredje engels budskap, må ta på seg Guds fulle rustning slik at de kan bli stående på sin post, ansikt til ansikt med avledninger og falskheter, og kjempe troens gode strid. De kan møte fienden

med ordene: 'Det står skrevet.' Hold deg der hvor de tre store maktene i himmelen, Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd, kan være din styrke. Disse maktene arbeider med dem som uten reservasjon gir seg selv til Gud. Himmelen styrke står tilgjengelig for Guds troende. Det menneske som setter sin lit til Gud, er beskyttet med en ugjennomtrengelig mur.» (The Southern Watchman, s. 122, 23. februar 1904).

«'Herren elsker dem som har et rent hjerte; den som taler velvillig, får kongen til venn.' Ordsp 22,11. Ved tro betrakter vi Gud her og nå. I vår daglige erfaring kan vi oppleve Hans godhet og medlidenhet når vi ser hvordan Han leder oss. Vi gjenkjenner Ham i Hans Sønnns karakter. Den Hellige Ånd tar sannheten om Gud og Hans utsendte, Jesus, og åpner den for forstanden og hjertet. De rene av hjertet ser Gud på en ny og mer elskelig måte som deres gjenspeiler, og idet de oppdager hvor ren og kjærlig Hans karakter er, lengter de etter å gjenspeile Hans bilde. De ser Ham som en Far som lengter etter å omfavne Sin angrende sønn, og deres hjerter er fylt av en usigelig glede, full av herlighet.» (Thoughts from the Mount of Blessing, s. 26).

«Den Hellige Ånd gir sjelen liv. Å formidle Ånden er å formidle Kristi liv. Det gjør at mottageren blir gjennomtrengt av Kristi egenskaper. Bare de som på den måten er blitt undervist av Gud, de som opplever Åndens virksomhet i sitt indre, og som i sitt eget liv åpenbarer Kristi liv, kan være representanter som gjør tjeneste til gagn for menigheten.»
(Alfa og Omega 5, s. 354).

«Ved å klargjøre Den Hellige Ånds tjenestegjerning for disiplene, prøvde Jesus å inspirere dem med den glede og det håp som inspirerte Ham selv. Han frydet seg over den rikelige hjelp Han hadde skaffet til veie for Sin menighet. Den Hellige Ånd var den største av alle gavene Han kunne be sin Far om, for å styrke og glede Sitt folk. Ånden skulle gis som en gjønfødende kraft, og uten den ville Kristi offer ha vært forgjeves. Det ondes makt hadde tiltatt i århundrer, og menneskenes underkastelse under dette sataniske fangenskap var forbausende. Synden kunne bare bli motstått og overvunnet ved den mektige hjelp fra den tredje person i Guddommen som ikke ville komme i begrenset styrke, men i en fylde av Guddommelig makt. Ånden setter ut i kraft det som verdens gjenløser har utrettet. Det er ved Ånden at hjertet blir rensert. Ved Ånden får den

troende del i Guddommelig natur. Kristus har gitt Sin Ånd som en Guddommelig kraft til å overvinne alle nedarvede og utviklede tilbøyeligheter til det onde, og til å prege Sin menighet med Sin egen karakter.

Jesus sa om Ånden: ‘Han skal forherlige meg.» Joh 16,14. Frelseren kom for å herliggjøre Faderen ved å åpenbare Hans kjærlighet. Slik skulle Ånden herliggjøre Kristus ved å åpenbare Hans nåde for verden. Guds eget bilde skal gjenskapes i mennesker. Guds ære og Kristi ære er knyttet til fullkommengjøringen av Hans folks karakter.» (Alfa og Omega 5, s. 223-224).

«De tre maktene i Guddommen har lovet å gi Sin kraft til å utføre det formålet som Gud hadde i tanke da Han ga verden den største gaven av alle, Sin Sønn.» (Review & Herald, 18. juli 1907).

«De som ved dåpen har gitt Gud sitt løfte ved troen på Kristus, og har lagt det gamle, syndige livet bort, har inngått i et paktsforhold med Gud. De tre maktene i guddommen, Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd, har forpliktet Seg til å være deres styrke og hjelp i deres nye liv i Kristus.» (Australasian Union Conference Record, 7. oktober 1907).

«Tilstedeværelsen til Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd, de tre høyeste maktene i universet, og i hvis navn den troende er blitt døpt, er blitt lovet enhver kjempende sjel. Den vil bringe nåde og styrke til alle som vil våke og be, til alle som vil rense sin sjel ved lydighet mot sannheten!» (*Pacific Union Recorder*, 12. juli 1908; *The Watchman*, 15. desember 1908).

«Herren har lovet at Hans navn skal lovprises over hele jorden. Tenk hvilken kraft Han tilbyr alle de som ønsker å samarbeide med himmelen! De tre høyeste maktene i universet har forpliktet seg til å arbeide sammen med dem som ønsker å frelse de fortapte.» (*Review & Herald*, 12. august 1909).

«Dåpen er en alvorlig seremoni. Når menn og kvinner er virkelig omvendt og blir døpt i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn, betrakter disse tre representantene for himmelens autoritet scenen og aksepterer løftene som dåpskandidatene gir om fra nå av å leve et nytt liv.» (*Brev 174*, s. 1, 21. desember 1909; *Manuscript Releases*, vol. 6, s. 29).

Så langt har vi sett hva Bibelen åpenbarer om Guddommen, og vi har også sett at mange av Ellen G. Whites sitater er i fullstendig harmoni med Bibelen. Nå skal vi sammenligne dette

med den katolske kirkes lære. De bruker ikke ordet Guddom, men ordet treenighet.

DEN KATOLSKE KIRKEN LÆRER FØLGENDE:

«*Sønnen utspringer fra Faderen og Den Hellige Ånd utspringer fra dem begge. 'Faderen avler Sønnen, og Sønnen utspringer fra Faderen. Faderen og Sønnen 'puster fram' Den Hellige Ånd, og han utgår fra dem, som fra én kilde.'* 'Én Gud i tre personer'. (My Catholic Faith: A Manual of Religion, Louis Laravoire Morrow, biskop i Krishnagar, India).

«*Sønnen utspringer fra Faderen; Den Hellige Ånd utspringer fra Faderen og Sønnen.*» (Katolsk Leksikon, 1914-utgaven, art. «Den Hellige Ånd»).

«*Den Hellige Ånd er Kristi ånd. Han er også Faderens ånd.*» (Thus St. Augustine Argues i Joan, tr. Xcix, 6, 7 i PL, XXXV, s. 188).

«*På samme måten som det bare er én Fader, slik er det bare én Herre eller Sønn, og bare én Ånd, som derfor er begges Ånd.*» (Thus St. Augustine Argues i Joan, tr. Xcix, 6, 7 i PL, XXXV, s. 188).

«*Den Hellige Ånd utspringer både fra Faderen og Sønnen. Likevel utspringer den fra disse som fra én enkelt kilde. Ånden utspringer fra de to, ikke på den*

måten at de er adskilt, men fordi deres guddommelige fullkommenhet tallmessig er én. I øvrig er dette uttrykkelig gjort klart i kirketradisjonens lære, framsatt av St. Augustin.» (De Trin., lib. V, c.xiv, i P.O., XLII, s. 921).

«*Vi bekjenner at Den Hellige Ånd utspringer for evig fra Faderen og Sønnen, ikke fra to kilder, men fra én kilde, ikke ved at to 'puster den fram', men at én enkelt 'puster den fram'. Treenighetens mysterium er den sentrale læresetningen i den katolske tro. Alle de andre læresetninger i kirken bygger på denne.*» (Denzinger, Enchiridion, 1908, n. 460a).

«*Selv om de tre personene er én Gud, er de forskjellige: Faderen har intet opphav, han utsprang ikke fra noen. Men Sønnen er født, han kommer fra Faderen. Den Hellige Ånd kommer eller utspringer fra både Faderen og Sønnen.*» (Tatt fra *The Basic Catholic Catechism*, Rev. William G. Most)

«Kirkemøtene i Firenze fra 1338 til 1445 hjelper oss med å forstå dette.

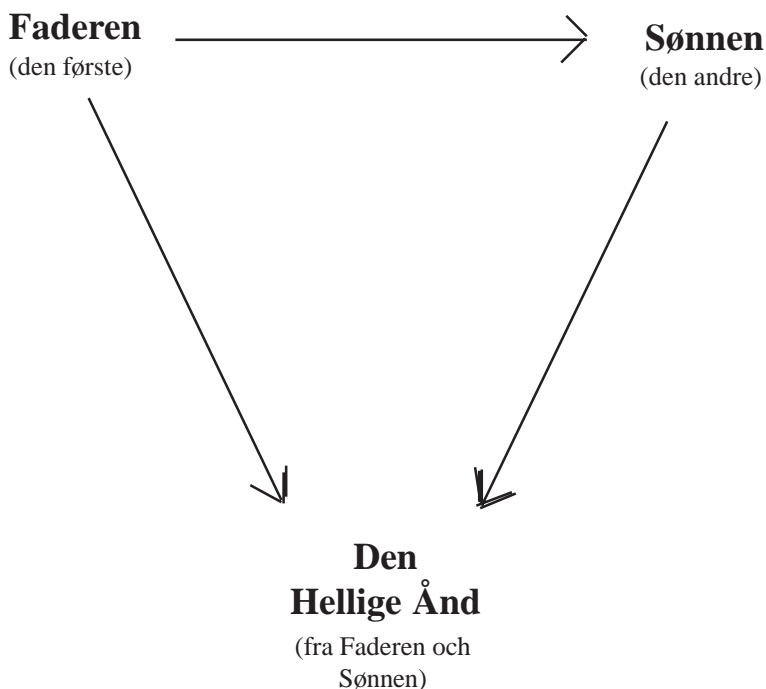
Kirkemøtenes definisjon av treenigheten er egentlig ganske enkel: de er en, to, tre ... fire. Den lærer at det er én natur hos Gud, og at det er to relasjoner, tre

personer og fire fellesskaper som til sammen utgjør den hellige treenighet. Sønnen utgår fra Faderen, og Den Hellige Ånd utgår fra Faderen og Sønnen. Dette er de to relasjonene i Gud. Og disse er fundamentale for de fire fellesskapene som til sammen utgjør de tre personen i Gud. De fire evige fellesskapene i Gud er:

1. Faderen framkaller aktivt og evig Sønnen, dermed fastsettes han som Gud Fader.
2. Sønnen bliver passivt framkalt av Faderen, dermed fastsettes han som Sønnen.
3. Faderen og Sønnen «puster aktivt fram» (spirare) Den Hellige Ånd i det ene fellesskapet i det indre liv i Gud som ikke utgjør en person. Dette er fordi Faderen og Sønnen allerede defineres som personer i deres innbyrdes forhold til hverandre i de to første fellesskapene. Derfor lærer CCC 240 at «Den andre personen i den hellige treenighet er Sønnen, men bare i forholdet til sin Far.»
4. Den Hellige Ånd er passivt «pustet fram» av Faderen og Sønnen, dermed fastsettes han

som personen Den Hellige Ånd.» (*Catholic Answers*, forklaring på treenigheten, 20. juni 2014).

Den katolske kirkes treenighetsmodell ser slik ut:

Den Katolske Kirke tror at Fadern er den egentlige Guden. Jesus Kristus har blitt født/skapt av Ham i himmelen, og den Helilige Ånd kommer fra Gud Fader og Hans Sønn Jesus Kristus. Mange kristne har dessverre godtatt denne læren.

De tror ikke at den Hellige Ånd er den tredje personen i Guddommen. Hvis Kristus hadde blitt født eller skapt av Faderen, ville han ha kommet til etter Faderen, og således blitt den andre i tilværelsen, men Bibelen sier at Kristus er den første. I begynnelsen var Han sammen med Faderen. Videre: Om Kristus hadde blitt født av Faderen, kan Han ikke være vår Frelser.

Kommentar – Feil ved treenighetslæren

- * **Sønnen og den Hellige Ånd hadde en begynnelse (etter Faderen)**
- * **Sønnen er blitt født av Gud i himmelen. (Derfor kan han ikke være vår Frelser, for et skapt vesen kan ikke frelse oss.)**
- * **Den Hellige Ånd er en kraft som kommer fra Faderen og Sønnen**

Jehovas Vitners læresetninger om Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd ligner dem som de har i den Katolske Kirken. Du vil snart oppdage at mange kristne har akseptert lignende læresetninger og forfører andre med deres lære. Må Gud hjelpe enhver til å oppdage Satans bedrag og holde fast i Bibelens lære! Forskjellen mellom Guds sannhet og Satans løgn er så stor, og vi må alle bestemme oss for hvor vi vil stå! Jesus sier: *‘Jeg er Veien, Sannheten og Livet. Ingen kommer til Faderen uten ved Meg.’* Joh 14,6. Paulus skriver: *‘Én Herre, én tro, én dåp.’* Ef 4,5.

Det finnes ikke flere veier, flere sannheter eller flere trosbekjennelser – vi må følge den smale stien i Jesus, vår Frelses, fotspor. Må Den Hellige Ånd veilede deg til hele sannheten!

I det salige håpet,
Abel og Bente Struksnes, KIT,
Vestrumsbygda 26,
2879 Odnæs,
Norge

www.endtime.net

Hvis du ønsker mer informasjon om dette emnet, så vil vi anbefale boken

The Trinity What Has God Revealed?

Objections Answered Glyn Parfitt

Boken er trykket i Australia av Signs Publishing Company, Victoria, Australia.

Når jeg ser din himmel, dine henders verk...

